



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologiæ Polemicæ Universæ

Pichler, Vitus

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXIII.

§. 2. De præceptis Ecclesiæ, nempe Jejunijs, & Festis &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39374

stare nequeunt, ac propter ejus merita credentibus non imputari transgressiones mandatorum, conformiter infami dicto Lutheri: *Fortiter pecca, sed fortius fide in Christo, ab hoc non auellet nos peccatum, etiamsi millies uno die fornicemur aut occidamus.*

31. Adverto 2. Quam absurda sit hæc doctrina, & quam exiguum afferat solatium; cum indè sequatur, homines semper in omni opere, etiam quando vel maximè observare nituntur præcepta DEI, mereri infernum. Nam juxta Lutheranos nemo potest ullum un-

quam præceptum DEI, præsertim dilectionis DEI ex toto corde, perfectè observare: atqui iste defectus est contra legem & avaritia, proinde peccatum: atqui juxta ipsos omne peccatum de se est mortale, & meretur æternas inferni pœnas: ergo in omni opere, etiam quando vel maximè nituntur observare mandata DEI, merentur infernum. Præclara doctrina! Mitiùs adhuc Lutherus pronuntiavit, dum dixit: *Opus bonum optime factum est veniale peccatum.* art 3. in assert.

§. II.

De Præceptis Ecclesiæ, nempe Jejunij, & Festis &c.

32. Sciendum 1. Lutheranos & Calvinistas, qui mandata DEI tanquam sibi impossibilia non observant, præcepta Ecclesiæ omnino spernere, neminem ijs obligari dicentibus tanquam mandatis hominum, ut hac ratione omni jugo excusso liberius indulgere genio possint. Nos mandatis DEI subjungimus mandata Ecclesiæ, cum locus proprius nullibi sit assignatus. Sed breviter tantum aliqua libabimus de Jejunij & Festis ab Ecclesiâ præceptis; nam de Missâ, Confessione auriculari, & S. Communionem, quæ etiam præcipiuntur ab Ecclesiâ, de Sacramentis erit disserendi locus.

Sc. 2. Quamvis Lutherani & Calvinistæ non vituperent jejunia secundum se, utpote multum laudata in Scriptu-

ris, & usitata ab hominibus sanctis, negant tamen ea sub obligatione in conscientia posse præcipi, asserentes, ea relinquenda esse cujusvis arbitrio. Idem ferè dicunt de Festis. Taxant præterea discrimen ciborum, quod Ecclesiâ statuit, prohibens esum carniarum certis diebus, nimirum illis 40. ante Pascha, quatuor temporibus anni, in vigilijs, ac insuper tantum unam refectionem præscribens: quod ultimum tamen non præcipit in ferijs sextis & diebus Sabbatinis per annum, sed præcisè abstinentiam à carnibus.

Dicendum 1. Potest Ecclesiâ rem ceteroquin honestam præcipere in conscientia & sub peccato. Probat 1. ex Scriptura, quæ jubet fideles audire & obedire legitime potestati, qualem uti-

que habet etiam Magistratus Ecclesiasticus, & quidem jubet obedire sub peccato: dicit enim: *qui resistit potestati, DE Ordinatione resistit: qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt.* Rom. 13. v. 2. *Necessitate subditi estote non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam.* v. 5. *Qui Ecclesiam non audierit, sit tibi, sicut Ethnicus & Publicanus.* Mat. 18. Prob. 2. ex praxi perpetua Ecclesie, abundat enim Corpus Juris Canonici varijs Legibus, etiam sub pena excommunicationis latis. Prob. 3. ex sensu communi fidelium, peccato sibi ducendum, si v. g. die Festo vel Dominico non audiant Sacrum.

34. Dic. 2. Rectè præcipit Ecclesia jejunia, certis diebus observanda sub peccato. Prob. 1. Quia Ecclesia habet potestatem rem honestam præcipiendi in conscientia & sub peccato, ut videmus: sed jejunia sunt res honesta, ut fatentur Adversarij, imò & ipsi hoc tempore subinde institunt: ergo. Prob. 2. ex praxi tum Veteris tum Primitivæ Ecclesie Christi, & ex Traditione, ex qua nobis constat, Quadeagesimale Jejunium jam fuisse in usu tempore Apostolorum, ac propterea habetur pro Traditione Apostolica, quia semper scitur in Ecclesia esse observatum, in nullo autem Concilio legitur institutum. Er S. Ign. Martyr, qui vixit primo sæculo, ad Philipp. scribit: *Quadragesimale jejunium ne spernatis; continet enim exemplum conversationis Dominice.*

35. Dic. 3. Rectè prohibetur ab Ecclesia certis diebus esus carniū, seu rectè sit discrimen ciborum. Prob. 1. ex

Scriptura & exemplo Apostolorum, qui in Actis sic statuerunt: *Visum est Spiritui S. & nobis nihil ultra imponere vobis oneris, quam hæc necessaria, ut abstineteis vos ab immolatis simulacrorum, & sanguine, & suffocato.* Act. 15. v. 18. Hoc fuit vetum præceptum, quod Paulus etiam confirmavit, *præcipiens custodire præcepta Apostolorum & seniorum.* v. 41. Prob. 2. ex praxi antiquæ Ecclesie, & novæ, ac perpetua Traditione. Prob. 3. ex ratione, quia Ecclesia intendit aliquam corporis macerationem, ad quem finem valde conducit abstinentia à carnibus, quæ ex natura sua & per se magis nutriunt & delectant, quam pisces & alij cibi leviores.

36. Dic. 4. Rectè instituta sunt aliqua festa ab Ecclesia. Prob. 1. quia celebrare aliquos dies festos est honestum, ut patet ex Jure Divino, scilicet ex præcepto 3. Decalogi: ergo possunt ab Ecclesia institui; imò debent aliqui dies determinari, quia Jus Divinum non omnes determinavit. Et sanè nisi potestas determinandi dies festivè celebrandos penes Ecclesiam esset, & quidem sub obligatione, neque teneremur observare diem Dominicum, & dies Paschalis, quos determinavit Ecclesia sola. Prob. 2. ex praxi veteris Ecclesie, & novæ, statim primis temporibus certos dies festivè celebrandos præcipientis: Sic S. Clemens Romanus, statim post tempora Apostolorum, Constit. Apost. l. 8. c. 39. præcipit: *in diebus Apostolorum vacant &c. in die Stephani Protomartyris vacant.* S. Ign. Martyr ad Phil. monet: *Dies festos nolite*

lite inhonorare. Ceterum in magno errore sunt Lutherani & Calvinista, dum putant, juxta nos Catholicos dies fieri festos & sacros per aliquid physicum & intrinsecum, cum tantum fiant facti per hoc, quod extrinsecè deputentur ad cultum Divinum; ferè sicut loca & vasa, Divino cultui destinata, in SS. Litteris vocantur *consecrata* per quandam sanctitatem extrinsecam & analogicam.

37. Ob. 1. Luc. 10. Christus discipulos suos sic allocutus est: *Manducate, qua apponuntur vobis.* Et 1. Cor. 10. v. 25. *Omne, quod in macello venit, manducate, nihil interrogantes propter conscientiam.* R. ad 1. Christus ibi voluit suos discipulos esse contentos appositis cibis, etsi viliores sint, sectari frugalitatem, non lautitias in cibis. Ad 2. Paulus voluit fideles liberare ab illa sollicitudine, qua putabant se teneri ad inquirendum, an non carnes, quæ in macellis vendebantur, jam fuissent appositæ Idolis.

Ob. 2. *Non, quod intrat in os, coinquinat hominem,* ait Christus Mat. 15. Et Paulus tanquam præcepta & doctrinas hominum rejicit, quibus præcipitur: *Ne tetigeritis, ne gustaveritis* &c. Coloss. 2. v. 20. ergo venum est abstinere à certis cibis. R. ad 1. Christus loquitur de cibis secundum se spectatis, non ut prohibitis à legitima potestate. Utrique cibi secundum se & ex natura sua sunt boni, & non coinquinant corpus; si tamen prohibeantur, & tamen sumantur, coinquinant ani-

R. P. Pichler Theol. Polemica,

nam, hoc est, peccatricem faciunt, sicut esus pomi in Paradiso; quod potum, nisi fuisset prohibitum à Deo, nec Adamo nec nobis nocuisset: nunc autem plurimum nocuit. Ad 2. Paulus ibi corrigit illos Christianos, qui adhuc judaizabant, putantes, quosdam cibos pro omni tempore esse veritos tanquam immundos, aliasque Leges Cæremoniales Moylis adhuc observabant, dicentes: *ne tetigeritis, nempe cadaver hominis defuncti &c. ne gustaveritis, nempe carnem suillam, leporinam &c.* in veteri Testamento prohibitam. Quas leges rectè Paulus vocavit *præcepta & doctrinas hominum*, quamvis enim aliquando fuerint Divinæ, tunc tamen jam erant abrogatæ, & non nisi proprio particularium hominum judicio servatæ.

Ob. 3. *nemo vos judicet in cibo & potu, aut in parte diei festi;* ait idem Apollolus in eadem ep. Coloss. c. 2. v. 16. Item: *alius judicat diem inter diem, alius autem judicat omnem diem.* Rom. 14. v. 5. ergo discrimen nec in cibo nec in diebus est faciendum. R. ad 1. Paulus ibi loquitur de observatione Legali, qua Judæi abstinabant à certis cibis veritis, certaque festa celebrabant; quæ utique nunc sunt sublata, quia erant *umbra futurorum*, ut Paulus mox addit. Ad 2. Sensus est: aliqui jejunant certis diebus, ut feria 4. 6. Sabbatho, alij jejunant omnidie. Utrique bene, quia Paulus ipsos non reprehendit. Ita interpretantur Orig. Ambrosius & alij.

H h h

ARTI-